

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobce: **J. K.**
t. č. věznice Kuřim
sídlem P. O. BOX 21, Kuřim

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Kuřim**
sídlem Blanenská 1191, Kuřim

o žalobě proti rozhodnutí ředitelky Věznice Kuřim ze dne 12. 6. 2019, č. j. VS-116171/ČJ-2019-803360

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem přezkumu v projednávané věci je rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odsouzenému.
2. Dne 6. 4. 2019 v 18:42 hodin se žalobce ve Věznici Kuřim podrobil orientačnímu toxikologickému vyšetření moči. Výsledky vyšetření potvrdily, že v moči byla zjištěna přítomnost návykové látky metamfetamin (amfetamin). Vzhledem k tomu, že žalobce porušil § 28 odst. 2 písm. n) a odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, byl mu rozhodnutím vedoucího oddělení výkonu trestu Věznice Kuřim ze dne 6. 6. 2019, č. j. VS-116171/ČJ-2019-803360, uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na 20 dnů nepodmíněně podle § 47 a § 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu odnětí svobody.
3. Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podal žalobce stížnost, o níž rozhodla ředitelka Věznice Kuřim žalobou napadeným rozhodnutím tak, že podle § 60 odst. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, stížnost zamítla.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v žalobě uvedl, že dne 6. 4. 2019 v 18:20 hodin byl předvolán na odběr moči, který podstoupil. Bylo mu sděleno, že test je pozitivní, ale že se jedná jen o orientační test. Nikde na kelímku s močí, ani na použitém testu neviděl, že by bylo uvedeno jeho jméno či jeho iniciály. Odběru moči bylo podrobena celkem 15 odsouzených a nelze vyloučit záměnu odebraných vzorků. Žalobce proto s kázeňským potrestáním nesouhlasí a žádá jeho přezkoumání.
5. Při ústním jednání žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí ředitelky věznice zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že projednávaná žaloba neobsahuje podstatné náležitosti. Jelikož si soud vyžádal rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, který se měl týkat pozitivního výsledku orientačního testu moči odebraného dne 6. 4. 2019, žalovaná se vyjádřila k zákonnosti kázeňského trestu uloženého žalobci rozhodnutím ze dne 6. 6. 2019, č. j. VS-116171/ČJ-2019-803360.
7. Kázeňský trest byl uložen v souladu s § 47 a 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu. Při rozhodování vycházel vedoucí oddělení výkonu trestu ze záznamu o kázeňském přestupku, který žalobce odmítl podepsat a vyjádřit se k němu, dále z podání vysvětlení svědka a z protokolu o vyšetření moči. Spáchání kázeňského trestu bylo dostatečně prokázáno. Před vydáním kázeňského rozhodnutí byl žalobce vyzván k navržení nových důkazních prostředků. Žalobce této možnosti nevyužil a odmítl se k věci vyjádřit.
8. Žalovaná při odběru moči postupovala podle vnitřního předpisu Metodického listu č. 2/2010 ředitelky odboru zdravotnické služby a vrchního ředitele pro penologii o provádění monitoringu omamných a psychotropních látek ve Vězeňské službě České republiky ze dne 7. 1. 2010. Napadené rozhodnutí obsahuje přesnou specifikaci

rozhodujícího orgánu i odsouzeného, výrokovou část, popis skutku, závěr o porušení konkrétní právní normy vymezeným skutkem a poučení o opravném prostředku, datum a podpis. Z rozhodnutí o stížnosti je seznatelné, kdo, kdy, proč a jakým způsobem rozhodl.

9. Navrhla proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Ústní jednání

10. Při ústním jednání dne 4. 12. 2019 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích uplatněných v předchozích písemných podáních.
11. Žalobce na výzvu soudu odstranil vady žaloby a doplnil žalobní petit. Zopakoval, že při odběru vzorků neviděl své jméno na kelímku s močí ani na zkumavce. Zástupce žalované shrnul, že vyšetření se podrobilo 16 odsouzených a bylo zjištěno 7 pozitivních výsledků. Vše proběhlo v souladu s metodickým listem.
12. Soud konstatoval obsah soudního a správního spisu a provedl dokazování přípisem Generální inspekce bezpečnostních sborů ze dne 10. 5. 2019, č. j. GI-1592-11/ČJ-2019-842070-K.

V. Posouzení věci soudem

13. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí ředitelky Věznice Kuřim v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.
14. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
15. Žalobce v podané žalobě zpochybňoval, zda zjištěný skutkový stav postačuje pro uložení kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddílu na dobu 20 dnů nepodmíněně. Měl za to, že při odběru vzorků moči mohlo dojít k jejich záměně.
16. Soud proto přistoupil k přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí podle § 52 odst. 4 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, podle něhož se lze přezkumu takového rozhodnutí domáhat u soudu za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem ve stejném rozsahu, v jakém je takový přezkum možný v řízení o přestupku.
17. Ustanovení § 47 zákona o výkonu trestu odnětí svobody stanoví, že kázeňský trest lze uložit, jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům o nich. Uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu. Podrobnosti ohledně ukládání kázeňských trestů stanoví vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb. ze dne 21. 12. 1999, kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody.
18. O kázeňském přestupku odsouzeného se tedy rozhoduje v kázeňském řízení podle procesních pravidel obsažených v zákoně o výkonu trestu odnětí svobody a v prováděcí vyhlášce č. 345/1999 Sb. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, se na toto řízení neužije podle § 76 zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Judikatura nicméně dovodila, že na řízení o kázeňských trestech odsouzených se podle § 177 odst. 1 správního řádu užijí

základní zásady činnosti správních orgánů v uvedené v § 2 až § 8 správního řádu (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2015, č. j. 30 A 87/2013-46).

19. Podle § 28 odst. 2 písm. c) zákona o výkonu trestu je odsouzený povinen podrobit se preventivní vstupní, periodické, mimořádné a výstupní lékařské prohlídce v rozsahu určeném lékařem nebo zvláštním právním předpisem, včetně nezbytných diagnostických a laboratorních vyšetření a očkování, a opatřením stanoveným orgány hygienické služby. Zakotvení této povinnosti nepochybně slouží mimo jiné k tomu, aby žalovaná mohla sledovat, zda odsouzený dodržuje zákaz obsažený v ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu, tedy zákaz vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky.
20. Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti. Podle Protokolu o vyšetření moči plynovou chromatografií při ovlivnění návykovou látkou byl dne 6. 4. 2019 v 18:42 hod. žalobci odebrán vzorek moči. Orientálním vyšetřením byl zjištěn výskyt látky amfetamin/metamfetamin. Pozitivní výskyt těchto látek v moči byl potvrzen toxikologickou laboratoří Ústavu soudního lékařství Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně dne 18. 4. 2019. Žalobce se ke kázeňskému přestupku odmítl vyjádřit (viz Záznam o kázeňském přestupku ze dne 5. 5. 2019). Svědek nprap. L. H. při výpovědi ze dne 14. 5. 2019 uvedl, že byl přítomen provádění orientačního toxikologického vyšetření a že vzorek moči byl pozitivní na metamfetamin (amfetamin).
21. Soud je, že přesvědčen, že skutkový stav byl žalovanou zjištěn dostatečně a postačoval pro vydání rozhodnutí o uložení kázeňského trestu. Bylo prokázáno, že žalobce porušil zákaz konzumovat ve výkonu trestu odnětí svobody zakázané látky, mezi které nepochybně metamfetamin (amfetamin) patří. Výskyt zakázané látky ve vzorku moči odebraného žalobci dne 6. 4. 2019 byl jednoznačně prokázán výsledkovým listem toxikologické laboratoře ze dne 18. 4. 2019.
22. Z výsledkového listu je zřejmé, že testován byl vzorek moči žalobce, s datem odběru 6. 4. 2019, který toxikologická laboratoř převzala dne 8. 4. 2019. Vzorek byl testován metodou plynové chromatografie a byl pozitivní na metamfetamin (amfetamin). Nález této zakázané látky byl verifikován akreditovanou chromatografickou metodou GC-MS.
23. K argumentaci žalobce, že mohlo dojít k manipulaci s odebraným vzorkem moči (jeho záměně), soud uvádí, že v souladu s Metodickým listem č. 2/2010, o provádění monitoringu omamných a psychotropních látek ve Vězeňské službě České republiky, byl provádění orientačního toxikologického vyšetření moči žalobce přítomen svědek inspektor nprap. L. H. (viz Podání vysvětlení ze dne 4. 5. 2019). Bylo tedy postupováno tak, aby byla manipulace s odebraným vzorkem vyloučena. Žalobce předmětný protokol nepodepsal, nicméně proti průběhu testování nevzněl do protokolu žádné konkrétní námítky.
24. Soud při přezkumu rozhodnutí zvážil skutečnost, že žalobce v odůvodnění odvolání ze dne 10. 6. 2019, uváděl, že proces odběrů vzorků moči byl podroben šetření Generální inspekce bezpečnostních sborů a že bylo zjištěno pochybení. Soud vyzval žalovanou k předložení zprávy o výsledku šetření GIBS a zaslaným sdělením provedl dokazování při ústním jednání. Z výsledků šetření GIBS je zřejmé, že se žádný služební funkcionář v rámci orientačního toxikologického vyšetření dne 6. 4. 2019 nedopustil trestného činu. Ze sdělení GIBS dále vyplývá, že předmětné šetření nebylo zahájeno na základě podání žalobce, ale z iniciativy jiných odsouzených (resp. přítelkyně jiného odsouzeného). Navíc

plk. Mgr. P. N., jehož jednání bylo GIBS prověřováno, nebyl účasten odběru vzorků moči u žalobce, jak vyplývá ze správního spisu (viz Postoupení věci ze dne 10. 5. 2019). Ani závěry sdělení GIBS ze dne 10. 5. 2019 tedy nijak nenasvědčují tomu, že by při odběru vzorků moči žalobci dne 6. 4. 2019 došlo k nestandardním úkonům či k nedovolené manipulaci se vzorky moči. Námitku nedostatečného prokázání skutku proto soud shledal nedůvodnou.

25. Žalobci byl uložen kázeňský trest podle 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu. Podle tohoto ustanovení lze uložit trest až na dobu 20 dnů. Trest uložený žalobci je uložen v maximální sazbě, kterou je za daný kázeňský přestupek uložit, což odpovídá závažnosti kázeňského přestupku spočívajícího v porušení § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu, podle něhož je zakázáno konzumovat návykové látky, mezi které patří i orientačním testem u žalobce zjištěný (metamfetamin) amfetamin. Žalobci uložený kázeňský trest tak byl ve smyslu § 47 odst. 2 zákona o výkonu trestu úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a byl v souladu se zájmem na dosažení účelu tohoto trestu, jak je obdobně uvedeno i v odůvodnění rozhodnutí o uložení kázeňském trestu.
26. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí zohlednil, že pro řádný výkon vězeňství je nezbytné, aby uložené kázeňské tresty působily výchovně i preventivně na ostatní odsouzené. Stejně tak akceptoval, že s ohledem na charakter daných rozhodnutí a s přihlédnutím k netypickým okolnostem, za nichž k jejich ukládání dochází, a rovněž vzhledem ke lhůtám, ve kterých jsou správní orgány povinny rozhodnout, nelze na rozhodnutí v kázeňských věcech klást, co se jejich preciznosti týká, stejné nároky jako na rozhodnutí vydávaná ostatními správními orgány nebo soudy.
27. Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí o uložení kázeňského trestu jsou srozumitelná, logicky odůvodněná a nedošlo jimi k porušení povinnosti postupovat v řízení v souladu s procesními právy odsouzených (obdobně srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 6. 2015, č. j. 30 A 97/2014-51). Žalobce své tvrzení o možnosti záměny odebraných vzorků moči nijak nekonkretizoval, ani na podporu svých tvrzení nenavrl žádné důkazy. Ze správního spisu přitom vyplývá, že správní orgány postupovaly v souladu se zákonem o výkonu trestu odnětí svobody i s prováděcími právními předpisy. Úvahy žalobce o možné záměně vzorků moči tak zůstaly ryze v rovině spekulativní, proto k nim soud nepřihlížel.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/ 2002 Sb., soudního řádu správního, zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. prosince 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu